

Dani Serra

Aquest cop ens hem trobat amb en Dani Serra, un jove de la Creueta que sobretot ens ha parlat d'un món que és alhora distant i proper a la majoria de la societat, el de la gent discapacitada.

-Ens fas una breu introducció personal?

En dic Daniel Serra Escaño, el maig faré 24 anys, sempre he viscut a la Creueta i els meus pares són de Palol.

- I a nivell professional?

Aquest any estic estudiant primer d'Empresarials. Vaig fer BUP a l'Institut Santiago Sobrequés, quan vaig acabar tercer vaig passar a quart d'administratiu de F.P. a Montilivi. Vaig estar-m'hi dos anys i abans d'entrar aquí vaig prendre'm un any sabàtic que vaig aprofitar per treballar als jutjats de Girona.

- També ens han dit que col.labores a la revista MIFAS.

Sí, hi soc des de fa cinc anys i l'hem millorat molt. Tenim un gran assessorament per part d'una periodista titulada.

Materialment no hi guanyem res, però per a mi és molt, perquè si tu veus que fas una cosa que t'agrada i l'estàs fent bé i la vas millorant, el que és material no té cap importància.

La finalitat de la revista és fer una mica d'intermediari entre el "món absolut", que seria el

vostre, i el "món del discapacitat", de la gent amb mobilitat reduïda que som nosaltres. S'està aconseguint, però és un procés molt lent perquè hi ha molts complexos i tabús i a la gent, començant per les institucions i acabant per la del carrer, encara li queda molt per guanyar en aquest país.

- D'aquest treball amb la revista MIFAS en va sorgir la possibilitat de cobrir els Jocs Paralímpics per "El Punt"?

Sí, "El Punt" ens va contractar perquè cobríssim tots els jocs. Ells tenen gent molt competent a l'hora de fer notícies d'esports però aquest món del discapacitat i de supressió de barreres, el desconeixen molt i per això ens varen convidar a fer-ho.

- Els paralímpics varen millorar la vostra situació o va ésser una operació de maquillatge?

A nivell de ciutadania es va respondre molt bé ja que, deixant apart el dia de la inauguració, no ens esperàvem que vingués ningú. Ara, a nivell institucional, va ser una mica una imatge. Mira, a l'Estadi Olímpic vàrem anar-hi el dia abans per mirar com estava i a la tribuna d'epremsa hi havia un escaló que, sense exagerar, feia un metre d'alt. Vàrem pensar que si allà hi havíem d'anar a veure les proves d'atletisme ho teníem més clar que l'aigua. El dia de la